

Andrzej Mierzwiński, Elżbieta Kłosińska

Kunice, woj. legnickie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 20, 65

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kontynuowano prace wykopaliskowe o charakterze ratowniczym po lewej stronie torów kolejowych do Poznania. Zbadano łącznie obszar o powierzchni 87 m². Odkryto 12 grobów ciałopalnych popielnicowych /łącznie po pięciu sezonach zarejestrowano 53 groby/. Przeważały groby stożkowo dobrze zachowane /8/. Wyposażenie ich stanowiło od 1 do 7 naczyń. Na szczególną uwagę zasługuje grób 45, zawierający 5 naczyń, w tym misę malowaną czerwoną i czarną farbą. W dwóch grobach oprócz kości ludzkich wystąpiły prawdopodobnie przepalone kości zwierzęca.

Materiały z badań przechowywane są w zbiorach Muzeum Regionalnego w Jarocinie.

Badania będą kontynuowane.

KAMIENIEC, gm. Zbrosławisz,
woj. katowickie
Stanowisko 3

patrz
wczesne średniowiecze

KAMIENCZYK-BŁONIE
woj. ostrołęckie

patrz
okres wpływów rzymskich

KIJEWO, gm. Środa Wilk.
woj. poznańskie
Stanowisko 5

patrz
epoka brązu

KOSZYCE WIELKIE, gm. Tarnów
woj. tarnowskie
Stanowisko 5

patrz
epoka brązu

KRAKÓW-TYNIEC
Opactwo OO. Benedyktynów
Stary refektarz

patrz
wczesne średniowiecze

KUNICE
woj. legnickie
Stanowisko 1

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Nadodrza
Muzeum w Głogowie
Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski

Badania prowadził mgr Andrzej Mierzwinski przy współpracy mgr Elżbiety Kłoszkiej. Finansowało Muzeum w Głogowie. Drugi sezon badań. Osada obronna kultury lutyczej z okresu Hallstatt C.

rozpoznano obszar o powierzchni 4 arów, zlokalizowany w jednym wykopie o wym. 5 x 80 m. Wykop skierowany został w kierunku domniemanego wału. We wschodniej partii wykopu stwierdzono występowanie warstwy kulturowej, której miąższość w przegłębieniach dochodziła nawet do 20 cm. Odabioręto 88 obiektów /nr 28, 33-56, 87/88, 89-120/. Wyróżniono jamy postopowe, paleniska, domostwa oraz obiekty gospodarczo-produkcyjne, z których dwa /nr 28 i 105/ były pierwotnie piecami kopułowymi. Na szczególną uwagę zasługuje obiekt mieszkalny nr 90 zachowany wraz z pozostałościami spichlerzyka-piwniczki, wkopanej w poziom podłogi. Potwierdzona została wcześniej zauważona orientacja zabudowy osady po linii SSW-NNE, tzn. według kolumnacji brzegowej i równoległe zarazem do ewentualnego wału.

Odkryto obfity i zróżnicowany materiał zabytkowy, reprezentowany głównie przez różnorodną ceramikę naczyniową /ok. 21, 200 fr. i 14 całych form/, w tym ułamki ceramiki malowanej. Znalezione także fragmenty dwóch czworonożnych figurek zwierzęcych, dwie całe grzechotki /jedna w formie płaską, druga w kształcie owocu/, przesłiki, ciężarki tkackie, krążki gliniane oraz ułamek modelu toporka.

Odkryto też zespół zabytków, sugerujących istnienie rozwiniętej metalurgii metali kolorowych: 26 fr. kamiennych form odlewniczych /do produkcji drugu?/, jeden fragment glinianej formy muszlowej, jak również gliniane czopy do produkcji przedmiotów z tulejką /siekerki, groty oszczepów/. Pochodzący z obiektu 100 ułamek przedmiotu brązowego /łiśc grotu, sztyletu, ostrze miecza?/ jest także zapewne efektem miejscowego przetwórstwa brązu. Znalezione również zabytki z kości /grot z zadziorem/, krzemienia /wytwory i półwytwory/ i kamienia /rozcieracze, podkładki i gładziki/. Wśród znalezionej polepy przeważa polepa konstrukcyjna.

Osadę datujemy na Hallstatt C.

Materiały i dokumentację złożono tymczasowo w ZAN IHKM PAN.

Badania będą kontynuowane.